

Ранок тихо прозріває...

Анатолій Клименко

Ранок тихо прозріває,
День новий росою вмився.
Сонце радо він стрічає,
І промінням його вкрився.

Світле небо розцвітає,
Голубінь у серце лине.
Сонце радість розливає,
І життя у вічність плине.

Біль, страждання і розпука
Серце вже моє не крає.
В нього радість тихо стука,
І любов'ю всіх єднає.

06.2024